

Water within reach. Marlene Kjeldsen, Cæcilie Andrea Bue og Helene Bruun Sørensen sidder lidt i vejen for deres egen intervention. Man kan skimte lidt af det bølgende liv under overfladen som de gerne ville invitere de besøgende ned til med deres trappe og granitgennembrudte trædæk. Foto: Lars Hestbæk.

At pode vage bylandskaber

INTERVENTION. En flok landskabsarkitektstuderende prøver med små nedslag at åbne forladte industriarealer for ophold og aktivitet

Af Lars Thorsen

De studerende kender ikke deres grænser. De har ikke nået deres fulde faglige potentiale, men deres drømme er intakte. Det giver en speciel dynamik og kan af og til glimte af noget afsindigt og måske endda genialt. Derfor valgte Grønt Miljø to mand høj at tage til fernisering på Urban Intervention Studios (UIS) i Københavns Havn.

UIS er et kandidatkursus på landskabsarkitektuddannelsen på Københavns Universitet. Et kursus der skal trække de studerende væk fra computerne og det teoretiske og ud i den besværlige, forblæste og konkrete virkelighed. I år gik turen ud til den tidligere militærbastion Lynetten hvor en gruppe teaterfolk er ved at puste nyt liv i området.

Her har de 20 studerende haft to måneder til at designe, udvikle og bygge en 'landskabsscenerografi' eller 'intervention' som kan besvare spørgsmålet: 'How can we stage the landscape of Teaterøen in a way that it opens up towards the public and invites new experiences of the site?'

Altså hvordan kan de studerende med enkelte arkitektoniske nedslagspunkter pode det tidligere industrilandskab med nye fortolkninger og oplevelseslag og hjælpe det til at spire til en levende bydel. I hvert fald er området udlagt til byfornyelse i 2023.

Primus motor er lektor Bettina Lamm der sammen med Laura Winge har undervist forløbet i år.

„I stedet for at de unge sidder på en tegnesal, bliver de så at sige plantet i det landskab de skal arbejde med,“ forklarer Bettina Lamm. „De får lov til at rykke ind i en virkelighed som også reagerer på deres tilstedeværelse, og de er nødt til på en meget konkret måde at tage stilling til materialer og detaljer og til hvordan interventionen spiller sammen med omgivelserne og de mange aktører som allerede benytter stederne. De øver sig i at afkode stedets stemninger og bidrager med deres projekter til at fortolke de landskabsmæssige potentialer.“

Bettina Lamm har udviklet kurset der tidligere har fundet sted i Sønderhavn i Køge, Lod 67 på Amager, i en kaffesurro-

gatfabrik i Hedehusene og på Refshaleøen sidste år.

Tiltrække og forstærke

De studerende var inddelt i seks grupper som havde færdiggjort hver sin intervention. De sidste forberedelser var i gang da Grønt Miljø udsendte ankom netop som de sidste regnskyer drev ud over Øresund og parkerer ved en - afmagnetiseringsstation. At man engang havde brug for noget sådant er med til at vise hvor markant forskellen på byens tidligere funktioner og anvendelse er på nutidens.

Disse områder i byernes udkanter har fået tilnavnet 'terrain vague', og selv om netop det forfaldnes æstetik var et trækplaster da teaterfolket kom til i 2013, havde de alligevel nogle klare ønsker som de studerende blev bedt om at tage højde for. Det drejede sig især om 'attract' og 'enchance' - at tiltrække og forstærke. Mennesker skulle tiltrækkes og stedets eksisterende karakteristika og potentialer skulle forstærkes.

Selv om de studerende brugte lang tid på at undersøge stedets landskab og møde om-

rådets daglige brugere og beboere, var udgangspunktet ikke entydigt at opfylde de eksisterende brugeres konkrete ønsker, understregede en af de studerende, Martha Gottlieb. Målet var at skabe forvandling gennem nye fortolkninger af det eksisterende.

„Det er forskellen på borgerinddragelse og en intervention. Med borgerinddragelse skulle vi have spurgt folk hvad de ønskede for området i fremtiden mens en intervention er baseret på vores egne idéer som forhåbentligt kan spredes som ringe i vandet tilbage til brugerne,“ fortalte hun sammen med sit hold der også bestod af Nanna Kontni Prahm, Thomas Nichini og Guðni Brynjólfur Ásgeirsson. De stod ved siden af deres intervention der tog udgangspunkt i en lille gammel kran hvis lave arm indrammede marmorkirken i det fjerne.

De seks interventioner

Vandet er det stærkeste landskabsarkitektoniske aspekt ved havnen, og det havde halvdelen af de seks grupper da også valgt som omdrejningspunkt for deres intervention.

Log-In er en serie aflagte jernbanesveller fundet på havneterrænet. I tre kompositioner møblerer de et tomt græsareal foran øens hovedbygning for at skabe opholdsmuligheder og sætte udsigten mod bådemasterne i spil.

Motus er en række ophængte, aflange lygter i et flimrende materiale der genbruger rådets gamle lysmaster. En mast på det nu overgroede fæstningsanlæg lokkede diskret dybere ind i øens vildnis.

Meadowtation ligger inde i dette vildnis hvor tre særprægede liggestole inviterede besøgende til at slå sig ned og finde ro i øjenhøjde med det vilde græs.

Joy - the rockingboat ligger også inde i vildniset. På den farverige træbåd kunne man vippe sammen gemt i bevoksningsens skjul.

Theatre Quay på øens yderste spids byder på en lille, rusten kran som er rensat så den igen kan svinge ud over vandet og fungere som gyng. Kajen har fået et trædæk at sidde på når man var kravlet

op ad de eksisterende ståltrap-
petrin.

Water within reach for en-
den af kajen består af en trap-
pe og et dæk i træ der føjede
sig ind om de store kystsik-
ringssten og dermed skabte ny
kontakt til vandet.

Arkitekt i virkeligheden

'Water within reach' var byg-
get af Marlene Kjeldsen, Cæ-
cilie Andrea Bue og Helene
Bruun Sørensen som havde
mange rosende ord til kursets
ambition om at trække de stu-
derende ud og prøve kræfter
med at overføre designet til
virkeligheden.

„Det er så nemt at sidde og
lave tegningerne på kontoret,
men vores idé har virkelig æn-
dret sig meget da vi først gik i
gang med at bygge herude.
Det har givet et helt nyt ind-
blik i hvordan de forskellige

faggrupper kan tale forbi hin-
anden, og hvordan vi som
landskabsarkitekter f.eks. kan
sidde på tegnestuen og ryste
på hovedet over at håndvær-
keren er så lang tid om en el-
ler anden detalje,“ fortæller
Helene Bruun Sørensen.

„Man kan godt sidde og de-
signe et eller andet og have en
masse vilde tanker og synes at
trappen ville være flottest hvis
den ligesom svævede over ste-
nene,“ uddyber Marlene
Kjeldsen. „Men at vi er ude og
arbejde så stedsspecifikt gør at
man får øjnene op for at nær-
mest ingenting på tegningen
kunne fungere uden tilpas-
ning til virkeligheden.“

Dewalt og Junckers havde
leveret henholdsvis værktøj og
træ til kurset, og derudover
havde hver projektgruppe et
beskedent budget på 1.000 kr.
til deres intervention. På den
baggrund var de fleste instal-
lationer både overraskende og
vellykkede. Landskabet var po-
det med små akupunkturprik
som måske vil danne grobund
for større projekter.

Danserne som var inviteret
til at interagere med installati-
onerne ved ferniseringer, skal
man til gengæld være en stør-
re skønånd end Grønt Miljø
udsendte for at sætte pris på.
Ikke alle drømme holder til
mødet med virkeligheden. Da
den ene lavede en kolbøtte på
plænen og gemte sig under en
jernbanesvle, måtte vi gå. □

Teatre Quay i aktion. Nanna Kontni Prahm er kranoperatør, Martha Gottlieb i gyngen mens Guðni Brynjólfur Ásgeir er på vej op af havnebassinet. Bemærk det cirkulære forløb fra kaj ud på gyngene ned i vand op ad ståltrin og om igen i det uendelige. Foto: Lars Hestbæk.

Joy - the rocking boat. Noget farverigt, vippende og mystisk på et uventet sted i vildnisset. Foto: Laura Winge.

Log-in. Sveller trækker folk ud i arealet og man kan lege med dem. Foto: Lars Hestbæk.

Meadowtation i liggestole i det høje græs. Danserne Peter Vadim og Linh Lev er i gang. Foto: Lars Thorsen.

Motus. Lygter i et flimrende materiale som svar til øens beton og stål. Foto: Lars Hestbæk.